

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200638
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919200638.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci starostlivosti o mal. deti E.: I., nar. XX.XX.XXXX a T., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené v konaní kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, deti rodičov: K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. X. XXXX/XX, I. a Y. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, L. t. č. vo výkone väzby vo Vazební väznice Ostrava, Česká republika, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti, a o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/17/2019 zo dňa 10.06.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom návrh otca maloletých detí na zníženie výživného na maloleté deti v celom rozsahu zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.04.2019 sa otec maloletých detí domáhal, aby súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí zníženým výživným vo výške 30 eur mesačne na každé maloleté dieťa počnúc dňom 01.04.2018 vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Návrh po skutkovej stránke odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3P/102/2011 zo dňa 07.02.2012 bol zaviazaný platiť výživné na maloletú I. E. vo výške 110 eur mesačne a na maloletú T. E. vo výške 90 eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Vychádzajúc z jeho sociálnej, majetkovej a finančnej situácie, kde jeho príjmy sú pod hranicou životného minima navrhol zníženie výživného na maloleté deti na každé dieťa vo výške 30 eur mesačne od 01.04.2018. Na odôvodnenie návrhu ďalej uviedol, že dňa 28.03.2018 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody Okresným súdom Prešov, pričom dňa 29.03.2018 sa zaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok ako uchádzač o zamestnanie, pričom dňa 29.05.2018 mu Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok vydal rozhodnutie, ktorým mu priznal preddavok na pomoc v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne od 01.05.2018. Dňa 13.06.2018 úrad práce vydal rozhodnutie, ktorým mu priznal pomoc v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne od 01.06.2018. Dňa 30.05.2018 vydala Sociálna poisťovňa - pobočka Liptovský Mikuláš rozhodnutie, ktorým mu nepriznala nárok na dávku v nezamestnanosti, nakoľko v posledných 4 rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie nepreukázal žiadnu dobu poistenia v nezamestnanosti, čím nespĺnil podmienku nároku na dávku v nezamestnanosti. Dňa 26.10.2018 bol uznesením Krajského súdu v Žiline vzatý do predbežnej väzby. Dňa 21.11.2018 vydal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok rozhodnutie, ktorým mu odňal pomoc v hmotnej

núdzi vo výške 661,60 eur mesačne od 01.11.2018. Úrad práce mal preukázané z jeho oznámenia zo dňa 12.11.2018, že sa nachádza vo výkone väzby v Žiline od 24.10.2018, pričom dňa 23.11.2018 ho Krajský súd v Žiline uznesením prepustil z vydávacej väzby momentom odovzdania orgánov štátu pôvodu vydaného Európskeho zatýkacieho rozkazu. Dňa 24.11.2018 vydal Okresný súd v Ostrave uznesenie, ktorým ho vzal do väzby, ktorá sa začala dňa 23.11.2018 a trvá do dňa podania návrhu. Otec zároveň požiadal, aby súd vykonal pojednávanie v jeho neprítomnosti, nakoľko sa nachádza vo väzbe v Ostrave v Českej republike. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté deti je v celom rozsahu nedôvodný. Otec maloletých detí návrh na zníženie vyživovacej povinnosti odôvodnil tým, že sa opätovne nachádza vo výkone väzby, pričom jeho príjmy sú pod hranicou životného minima, a teda nemá z čoho platiť výživné. V čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom sa otec nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahoval minimálny príjem. V roku 2014 otec dosiahol príjem ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 300,56 eur. Súd poukázal na tú skutočnosť, že otec sa nachádza opätovne vo výkone väzby, pričom táto skutočnosť nie je podstatnou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Táto skutočnosť už bola zohľadňovaná pri rozhodovaní tunajšieho súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3P/102/2017 a pod sp. zn. 5P/20/2014 (posledné rozhodovanie súdu o výživnom na maloleté deti). Súd aj vtedy dospel k záveru, že otec sa vzdal bez vážneho dôvodu svojho zamestnania a zárobku, a teda vychádzal zo zárobkových možností, ktoré dosiahol predtým ako došlo k jeho vzatiu do väzby resp., ukončeniu služobného pomeru v zbere väzenskej a justičnej stráže (potencialita príjmu). V zmysle ustálenej judikatúry, pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodoval by o zmene výšky vyživovacej povinnosti šlo by o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Nemožno sa teda stotožniť s názorom otca, že súdom určené výživné je v rozpore s jeho momentálnymi príjmovými a majetkovými pomermi, nakoľko rozsudky vo vyššie označených konaniach nadobudli právoplatnosť, otec sa voči nim neodvolal, neboli preskúmané v odvolacom konaní. Skutočnosť, že otec sa opätovne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody nemôže byť na ťarchu a ujmu maloletým deťom. Otec sa znova a opätovne dopustil závažného protispoločenského konania a znova sa nachádza vo výkone väzby. Ani predchádzajúci výkon dlhého trestu odňatia slobody mu nebol dostatočným poučením na to, aby začal viesť riadny život a dosiahol by potrebný príjem, z ktorého by mohol platiť stanovené výživné. Je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že matka sa opätovne stará o maloleté deti sama, je opätovne odkázaná sama na to, aby svojim príjmom zabezpečila primeranú výživu a výchovu maloletým deťom. Otec jej v tejto skutočnosti nijako nepomáha a skutočnosť, že sa opätovne dostal do výkonu väzby je opätovne len na ujmu maloletým deťom, pretože stanovené výživné neplatí. Okresný súd teda na záver zdôraznil, že skutočnosť, že sa otec nachádza vo výkone väzby si zavinil svojim nezodpovedným konaním sám, a teda nemožno sa stotožniť s jeho názorom, že jeho príjmové a majetkové pomery sú pod hranicou životného minima, a teda nemá z čoho platiť výživné. Na základe takto zistených skutočností, súd preto opätovne (v poradí už tretíkrát) zamietol návrh otca na zníženie výživného. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 ods. 1 CSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku podal otec v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok s názvom Sťažnosť, ktorý súd podľa obsahu vyhodnotil ako odvolanie. Namietal, že okresný súd sa dostatočne nevysporiadal s preukázanou zmenou jeho pomerov, kde po výkone trestu bol dňa 29.03.2018 zaevidovaný na Úrade práce ÚPSVaR v Ružomberku a od 01.05.2018 mu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur a z tohto dôvodu boli jeho príjmy pod hranicou životného minima. Okresný súd sa tiež nevysporiadal s tvrdením matky, kde poukazuje na to, že sa stará o maloleté deti sama. Taktiež aj skutočnosťou, že si odporkyňa kúpila byt bola prejednaná už v právoplatne ukončených rozhodnutiach. Okresný súd nebral do úvahy majetkové pomery oboch rodičov a ani nezisťoval príjem matky a jej partnera. Nezisťoval ani životné podmienky ako matky tak aj jej partnera. Na základe uvedeného žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na nové prerokovanie s tým, aby bolo v podanom návrhu na zníženie výživného dostatočne vykonané dokazovanie a to zákonným sudcom.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok ako kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu vyjadril nasledovne. Naposledy bolo o výživnom rozhodované rozs. OS Ružomberok č.k. 3P/102/2011 zo dňa 07.02.2012. Od tejto doby sa výška výživného, ktorá bola určená na maloletú Rebeku vo výške 110 eur a na maloletú Sárku vo výške po 90 eur mesačne nemenila. Pritom pomery na strane maloletých detí sa podstatne zmenili, deti sú vekovo staršie a náklady na ich výživu, ošatenie, školské a ostatné potreby sa výrazne zvýšili. Otec tým, že bol vo výkone trestu a v súčasnej dobe sa znova nachádza vo väzbe

na ich výživu neprispieva. Celá starostlivosť o výchovu maloletých detí, o ich hmotné zabezpečenia ostala len na matke, ktorá zo svojho príjmu zabezpečuje všetky výdavky na bývanie, stravu, ošatenie a ostatné potreby pre maloleté deti a aj pre seba. Odvolanie otca preto považuje za neopodstatnené, od doby ako prvý krát nastúpil na výkon trestu odňatia slobody si podal niekoľko návrhov na zníženie výživného, všetky tieto návrhy boli zamietnuté. To, že sa opakovane nachádza vo výkone trestu nemôže byť dôvodom na zníženie výživného. Túto situáciu si zapríčinil sám svojím nezodpovedným správaním, nakoľko sa dopustil závažného protispoločenského konania, preto sa nemožno stotožniť s jeho názorom, že výška výživného na maloleté deti je v rozpore s jeho momentálnymi majetkovými a príjmovými pomermi. Na základe uvedeného má za to, že OS v Ružomberku rozhodol správne, keď návrh otca maloletých detí na zníženie výživného zamietol a preto navrhuje, aby bol rozsudok č. 2P/17/2019 zo dňa 10.06.2019 potvrdený ako správny.

4. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že svoje majetkové pomery súdu dostatočne objasnila v konaní pred prvostupňovým súdom. Ďalej uvádza, že s jej bývalým švagrom, R. P. nežije v spoločnej domácnosti a nezdiera spoločné príjmy a výdavky. Matka býva s maloletými deťmi na adrese O. A. X, I., stará sa o deti, platí hypotekárny úver a splátky, pôžičky na auto. R. P. býva na adrese K. XXX, stará sa o tri deti, taktiež platí splátky a pôžičky. Jeho príjmy a majetkové pomery nemajú vplyv na vyživovaciu povinnosť otca voči ich dvom maloletým deťom.

5. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok ako kolízny opatrovník k vyjadreniu matky uviedol, že sa týmto vyjadrením matky stotožňuje. Má za to, že Okresný súd Ružomberok na základe vykonaného dokazovania dostatočne zistil majetkové pomery na strane matky maloletých detí, taktiež mal preukázané ich odôvodnené životné potreby. Príjmy a majetkové pomery pána R. P. nemajú vplyv na vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom. Pán P. sa stará o svoje tri deti s ktorými žije v spoločnej domácnosti a nie je jeho povinnosťou podieľať sa na výžive detí pani E..

6. Otec na vyjadrenie matky a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok reagoval nasledovne. Vyjadrenie ÚPSVaR Ružomberok považuje za povrchné, neúplné a neadekvátne s ohľadom na závažnosť prejednáwanej veci. Nevyjadril sa na majetkové pomery matky a na dopad výšky výživného na osobu otca. Vyjadrenie matky považuje za skresľujúce a manipulatívne, a to ako v otázke majetkových pomerov, tak aj vzťahu s jej priateľom. Otec vo svojom vyjadrení opäť popisuje majetkové pomery matky. Uvádza, že počas výkonu jeho trestu odňatia slobody za neho deťom finančne prispievali jeho rodičia. Odvolací súd žiada, aby nechal doplniť vyjadrenie ÚPSVaR Ružomberok a posúdil vierohodnosť vyjadrenia matky.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65a a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vypořiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám

kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pri zaoberaní sa myšlienkou výšky výživného sa vychádza z premisy, že obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Prvotné pri určovaní výšky výživného na dieťa je jeho právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vchádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti určujúcim hľadiskom sú odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného. Je pritom potrebné vychádzať z toho, že výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov.

14. Prvotným základom pre výpočet výšky výživného je po vykonanom dokazovaní mať riadne preukázané osobné, majetkové a zárodkové pomery oboch rodičov dieťaťa, berúc ohľad na ich individuálne potreby. Možnosti a schopnosti rodiča sú dané jednak jeho vzdelaním, povolaním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárodkovo činnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosťou uplatniť sa v konkurencii a na trhu práce.

15. V súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine sa pri určovaní výšky výživného prihliada na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu a rovnako sa prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Toto ustanovenie je potrebné aplikovať aj v prípade, ak je povinný vo väzbe alebo vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý si privodil spáchaním úmyselného trestného činu.

16. Otec maloletých detí žiadal znížiť výšku výživného, nakoľko sa opätovne nachádza vo výkone väzby, pričom jeho príjmy sú pod hranicou životného minima, a teda nemá z čoho platiť výživné. V čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom sa otec nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody, kde dosahoval minimálny príjem. V roku 2014 otec dosiahol príjem ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 300,56 eur. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý vyslovil, že otec sa nachádza opätovne vo výkone väzby, pričom táto skutočnosť nie je podstatnou skutočnosťou, ktorá by odôvodňovala zmenu vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom. Táto skutočnosť už bola zohľadňovaná pri rozhodovaní súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 3P/102/2017 a pod sp. zn. 5P/20/2014 (posledné rozhodovanie súdu o výživnom na maloleté deti). Súd aj vtedy dospel k záveru, že otec sa vzdal bez vážneho dôvodu svojho zamestnania a zárobku, a teda vychádzal zo zárodkových možností, ktoré dosiahol predtým ako došlo k jeho vzatiu do väzby resp., ukončeniu služobného pomeru v Zbore väzenskej a justičnej stráže (potencialita príjmu). V zmysle ustálenej judikatúry, pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodoval by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

17. Pokiaľ otec detí v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nepreskúmal pomery a príjmy súčasného priateľa matky, odvolací súd k tomu uvádza, že súčasný priateľ matky nemá vyživovaciu povinnosť voči deťom, preto skúmanie jeho príjmov alebo akýchkoľvek pomerov by bolo bezpredmetné. Ak tento súčasný priateľ pomáha matke so zabezpečením ich výživy, robí to výlučne dobrovoľne a dôsledkom tejto jeho pomoci v žiadnom prípade nemôže byť zníženie výživného na strane osoby, ktorá má skutočnú vyživovaciu povinnosť voči deťom, teda ich otca.

18. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

19. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. V zmysle § 57 CMP O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

21. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)